

L N B

LNB PRESES APSKATS
09-07-2021

Sagatavoja:
INFORMĀCIJAS PAKALPOJUMU UN SBA NODAĻA
UZZIŅU UN INFORMĀCIJAS CENTRS

Фото Вилены Крастинской

Министр культуры Наурис Пунтулис – о том, как мы будем ходить в театры и музеи этим летом

«Я – ЗА БАЗОВЫЕ ЦЕННОСТИ!»

Как восстанавливается сфера культуры после пандемийного шока? Каким будет летний культурный сезон? Кого и как будут допускать на концерты? Будут ли в Риге построены концертный зал и музей современного искусства? Эти вопросы мы адресовали министру культуры Наурису Пунтулису.

Марина СИУНОВА
(тел. 29518106 с 10.00 до 11.00,
marina.siunova@mk-lat.lv)

Потери компенсированы

– Потери от пандемии в сфере культуры исчисляются миллионами евро. Какие механизмы государственной поддержки разработаны, чтобы театры, музеи, концертные залы вернулись к нормальной жизни?

– Потери большие, но по большей части они компенсированы – как в государственном, так и в частном секторе. Министерство культуры – единственное министерство, которое параллельно с госмеханизмами поддержки разработало собственные виды поддержки.

– О чем идет речь?

– О разных видах поддержки, позволяющих отрасли выжить. Это компенсации за аренду коммерческих помещений, стипендии для творческих людей, поддержка будущих культурных мероприятий, компенсации за непроданные билеты.

– Какова сейчас ситуация в театрах?

– С ними все улажено, пособия по простоя театральным работникам выплачены. Театры предоставили данные о потерях в пандемию, и государство эти потери компенсировало. Единственное, работники театров не получили доплату за спектакли, так как их не было. Но это только логично.

– А частные компании и организаторы мероприятий получили поддержку?

– Да, из средств Фонда культурного капитала. Действовала также программа компенсаций за аренду помещений во время простоя. Без поддержки не остался никто.

Главный вызов

– Как вы относитесь к идее сортировать жителей на вакцинированных и невакцинированных, одних – пускать на культурные мероприятия, а от других требовать тест?

«Министерство культуры запустило пилотные проекты, в рамках которых мероприятия могут посещать и вакцинированные, и невакцинированные люди».

– Сейчас главный вызов для нас – это дать преимущества вакцинированным жителям, в то же время не ущемляя в правах невакцинированных. Это сложный вопрос не только для Латвии, но и для всего мира. Ведь, по сути, вакцинированные люди находятся в более безопасной ситуации.

С 15 июня культурным учреждениям разрешено устраивать концерты и спектакли для вакцинированных жителей. Но так как процесс вакцинации добровольный, жители без прививки действительно могут возмутиться: почему они не могут пойти в Оперу, которая финансируется из их налогов? С точки зрения прав человека – это один вопрос, с точки зрения безопасности общества – другой.

Поэтому Министерство культуры запустило пилотные проекты, в рамках которых мероприятия могут посещать и вакцинированные, и невакцинированные люди. Первой ласточкой была выставка живописи «Неприрученные души» в Государственном художественном музее. Разработав систему и доказав, что она безопасна, мы применяем ее и в других музеях.

В июне прошли пилотные концерты и спектакли – концерт Интара Бусулиса в зале «Даинтари», спектакль в Валмиерском театре, где одновременно присутствовали и вакцинированные, и протестированные люди. Посмотрим, каковы будут результаты.

С 15 июня для мероприятий, где присутствуют и вакцинированные, и протестированные жители, действуют ограничения: не более 300 человек могут собираться внутри помещений, не более 500 – на открытом воздухе. На мероприятиях, доступных только вакцинированным, заполняемость зала может достигать 100%.

– Будут ли проводиться подобные мероприятия только для вакцинированных?

– Для государственных учреждений такой вариант не подходит. Частные организаторы вправе проводить мероприятия только для вакцинированных, но могут и не делить публику, разрешая вход всем владельцам цифрового ковид-сертификата.

Не исключено, что для людей, которые не захотят вакцинироваться, тесты для посещения мероприятий станут платными. За исключением людей, у которых есть уважительные причины, например, аллергия или другие заболевания, при которых вакцинация противопоказана.

Я понимаю тех, кто не хочет вакцинироваться, опасаясь побочных эффектов. Но если мы хотим достичь коллективного иммунитета, у нас нет другого выхода, как вакцинироваться и получать от этого преимущества.

Летний сезон

– Что вы ждете от летнего сезона?

– Жду концерта солистов оперы в начале июля. Меня радует, что двери для зрителей вновь открывает Новый Рижский театр. С нетерпением ожидаю реализации своего проекта – концерта на озере Усмас, который запланирован на первую пятницу августа. Концерты на воде, куда люди прибывают на лодках, я устраиваю ежегодно. Это мероприятие бесплатное, артисты не получают

гонорары, все происходит на добровольных началах.

В начале июня после долгого перерыва я снова вышел на сцену Латвийской национальной оперы, где мы записали оперу «Мадам Баттерфляй» – этот спектакль зрители смогут увидеть в онлайн-формате.

– Министерство культуры анализировало иностранный опыт организации культурных мероприятий во время пандемии. Что из опыта западных стран может взять на вооружение Латвия?

– Это как раз те пилотные проекты, которые мы запустили в Латвии. Мы переняли этот опыт из-за рубежа.

– Весной появилась странная идея выпускать театральные премьеры для узкого круга критиков. Насколько она продуктивна для театров?

– Это было одно из предложений Министерства культуры на тот момент, когда действовали ограничения. Как оперный артист, могу сказать, что даже если в зале десять человек, ты играешь иначе, чем в пустом зале или в присутствии одних только работников театра.

Мы хотели, чтобы люди, которые не могут попасть в театры, получили представление о новых спектаклях из статей критиков. Это была хорошая инициатива, некоторые театры ее использовали. Сейчас в подобной практике уже нет необходимости.

Музею – быть?

– Почему государство не открывает и не поддерживает современные инновационные музеи? Недавно в Риге появился Музей масонства, открыт Музей темноты – но это частные инициативы.

– Нельзя сказать, что государство музеи не поддерживает. Дотацию из Фонда культурного капитала получил новый Музей цирка, который одновременно будет и музеем, и театром. А вот чего Риге действительно не хватает, так это большого музея современного искусства. Без него нам трудно считаться европейской культурной столицей.

Я недавно набросал на бумаге самые приоритетные и неотложные цели развития культурной инфраструктуры, по моим подсчетам, только на них потребуется 250 миллионов евро. Но одно дело – нужды, которых очень много, другое дело – реальные финансовые возможности государства и самоуправления.

– Так музей современного искусства будет построен в Риге?

– Очень надеюсь, что будет. В Рижской думе со мной согласны, что этот проект надо реализовать. Тем более, у нас уже есть выдающийся архитектурный проект этого музея.

Из Оперы никогда не уходил

– Смогут ли зрители этим летом посетить Латвийскую национальную оперу? Состоится ли Рижский оперный фестиваль?

– Фестиваль, скорее всего, не состоится из-за проблем с пересечением границ для артистов из разных стран. А концерты, возможно, будут.

– Как вы оцениваете достижения Латвийской национальной оперы за последние годы?

– Каждый руководитель оставляет свой отпечаток. Мне посчастливилось работать в течение 16 лет с Андреем Жагарсом, потом с Зигмаром Лиепиньшем, и личные качества руководителей играли большую роль. У каждого была своя сильная сторона: Жагарс повысил престиж нашей Оперы, благодаря ему она обрела международную известность. А Зигмар Лиепиньш обновил оперную труппу и создал в коллективе фантастический микроклимат, люди приходили на работу с улыбкой, как домой.

– А что вы скажете о нынешнем директоре Оперы Эгиле Силиньше?

– Прошло еще недостаточно времени, чтобы давать оценки. Тем более что большая часть периода его правления пришлась на пандемию, когда театральная жизнь останавливалась.

– Можно ли в ближайшее время ждать появления в Латвии новых оперных звезд уровня Александра Антоненко, Элины Гаранчи, Марины Ребеки? Почему среди

Бывшее здание ЦК Компартии в Риге.

«Поскольку общественность выступила против сноса бывшего здания ЦК Компартии в Риге, для концертного зала мы ищем новое место. А здание трогать не будем».

молодых не появляется столь ярких талантов?

– Звезды появляются непредвиденно – мы не можем заранее сказать, кто будет звездой, а кто – нет. Когда я начал работать в Музыкальной академии, Александр Антоненко был моим первым учеником. Я наблюдал, как развивалась карьера Антоненко и Гаранчи, думаю, чтобы человек стал оперной суперзвездой, одного таланта мало, должно произойти стечение многих обстоятельств. Поэтому не исключаю, что новые звезды появятся.

– Вы собираетесь вернуться в Оперу по завершении политической карьеры?

– Из Оперы я никогда не уходил, даже до пандемии, находясь на посту министра, активно принимал участие в спектаклях. В прошлом сезоне я спел более чем в двадцати постановках. Я продолжу выступать в Оперу как внештатный артист. Уверен, что в политике я не останусь на всю жизнь, но музыка будет со мной всегда, неважно, будет ли это опера или другой музыкальный жанр (в молодости Наурус Пунтулис выступал со своей рок-группой). – Прим. авт.)

– Легко ли вам было перейти в политику после долгих лет музыкальной карьеры? Это был для вас переломный момент?

– Это не было переломным моментом, так как я всегда хотел быть общественно активным. Я не считаю себя политиком в традиционном понимании, потому что в основе своей я музыкант, но занимаюсь общественной работой – раньше в качестве депутата, теперь как министр. Я определенно не согласился бы занять никакое министерское кресло, кроме кресла министра культуры, не согласился бы, например, стать министром здравоохранения, как Даниэль Павлюк, у которого тоже есть музыкальное образование. Это не мой путь.

– Нет заслуженных, есть выдающиеся

– Как Министерство культуры помогает артистам и деятелям культуры, появившимся в сложные жизненные ситуации? Например, известному актеру Рудольфу

Плепису весной всем миром собирали деньги на восстановление зрения. Предложили ли помощь государство?

– В Фонде культурного капитала есть целая программа поддержки работников культуры, вышедших на пенсию. Они получают пособие на медикаменты и другие нужды. Это пособие небольшое, и все получают его примерно в одинаковом объеме, чтобы сохранился принцип солидарности. Увы, специальные пособия для форс-мажорных случаев, например, на случай тяжелой болезни, не предусмотрены.

– Присуждают ли сейчас в Латвии звание заслуженных артистов? Как выделяют выдающихся артистов?

– Звания заслуженного артиста нет. Выдающиеся достижения отмечаются годовыми призами (Gada balva) Министерства культуры, сегодня именно это – высшая награда для артистов.

Снести или пожертвовать?

– Идея сноса бывшего здания ЦК Компартии Латвии на улице Элизабетес возбудила общественность, против сноса выступили многие латвийские архитекторы. Вы по-прежнему поддерживаете идею снести здание и построить там концертный зал?

– «Снести» – не подходящее слово, я предпочитаю говорить «пожертвовать» зданием ради чего-то большего. Даже если мы там не построим концертный зал. В советское время это административное здание появилось в парке без учета особенностей городской среды – таково мнение экспертов – и латвийских, и международных. Здание находится не на своем месте.

У каждого здания есть свой срок, это свой срок отслужило. Издали оно смотрится хорошо, но находится не в лучшем техническом состоянии, на его реновацию потребуется 30 миллионов евро.

Вложив эти деньги, мы придем к тому же, что было раньше – к административному зданию, где могли бы разместиться два-три министерства.

– Архитекторы предложили открыть в реновированном здании художественные мастерские, арт-резиденции.

– Это иллюзия, в подобном предложении нет рационального зерна. Звучит оно хорошо, но здание на ул. Элизабетес никогда не будет нести общественную функцию, оно не предназначено для этого.

В течение 30 лет после распада СССР это здание использовалось довольно бесполезно, хотя и носило громкое название Всемирного торгового центра. Какое-то время назад его думали переделать под гостиницу, но никто из владельцев отелей не заинтересовался.

– Тем не менее это здание – памятник архитектуре модернизма, зачем им жертвовать?

– Если его реновировать, оно будет выглядеть примерно как гостиница «Латвия», а не как здание эпохи модернизма. Если бы решение о сносе здания было принято, мы бы уже продвинулись вперед в строительстве концертного зала. Но поскольку общественность против, для концертного зала мы ищем новое место. А здание трогать не будем.

– Когда будет принято точное решение о месте для нового концертного зала?

– Пока неизвестно. Сейчас рассматриваются три локации – Андрейсала, Дом конгрессов и Рижский рынок.

Сохранять верность корням

– Вступая в должность министра, вы говорили, что не являетесь сторонником глобализации и выступаете за современный национализм. Что для вас значит современный национализм?

– Это значит сохранять национальное самоуважение и верность корням, в то же время не исключая себя из мировых процессов.

– Нужно ли сохранять культурную самобытность других народов Латвии?

– Больше культуры самодостаточно. Во время Праздника песни в Верманском парке проходили концерты представителей разных национальных культур, в том числе выступления русских коллективов. Не скажу, что эти концерты собрали большую аудиторию. Хотелось бы видеть там больше людей.

– Возможно, латвийских русских интересуют не столько национальные песни и пляски, сколько более современные формы культуры.

– Министерство культуры поддерживает культуру разных народов, живущих в Латвии, но, кажется, это не всегда востребовано.

– Однако, когда к нам привозили лучшие российские спектакли на фестивале «Золотая маска в Латвии», в залах был полный аншлаги. Это ведь тоже русская культура.

– Это не национальная культура, а интернациональная культура на русском языке. Я же говорю о национальной культуре, о корнях.

– Сейчас в мире возобладали тенденции к смешению культур. На премию «Оскар» выдвигаются фильмы с представителями разных рас, на Netflix выходят сериалы, где английские аристократы Викторианской эпохи играют наряды с белыми метисы, азиаты и чернокожие. Как вы относитесь к таким тенденциям?

– Это очень плохое проявление политкорректности, причем искусственно созданное. Я против этого.

– Возможно, в Латвии стоит активнее интегрировать в творческую среду представителей разных национальностей?

– Думаю, люди должны вовлекаться в проекты органично, а не следуя каким-то квотам.

Я против глобализации

– Вы называете себя консерватором. Как бы вы описали свои взгляды?

– Я придерживаюсь базовых ценностей. Мужчина должен быть мужественным, женщина – женственной, семья должна быть традиционной, государственным языком в Латвии должен быть латвийский.

Когда мы едим по миру, то обычно хотим посетить именно те места, где сохранилось национальное своеобразие. В то же время в повседневной жизни мы хотим, чтобы все было одинаковым. Это абсурдная ситуация.

Зачем все смешивать и делать однообразным?

Я национально думающий человек, но не считаю, что оперы Чайковского надо ставить на латвийском языке. Однако людям, которые живут в Латвии, надо уметь на латвийском хотя бы купить билет на эти оперы.

– Есть понятие политической нации, например, как в Америке, где все жители, независимо от национальности – американцы. Могли бы мы в Латвии прийти к подобному пониманию нации?

– Наше государство, как и многие другие европейские государства, создавалось по призыву культурной, а не политической нации. Это совсем другой принцип, чем в Америке. У латышей нет другого места на земле, где они могут говорить по-латышски. Если мы пойдем путем глобализма, латыши как нация пропадут, в мире вообще останутся только большие нации и большие языки. Малым народам, чтобы не пропасть, приходится сохранять себя в особых обстоятельствах.

Ekspertu norādes ved uz digitālo pasauli

IEVA VILMANE

Pavasārī visa tagadējā Saldus novada pagastu bibliotēkām bija valsts pārbaude. Nesen saņemts ekspertu slēdziens: tās akreditētas uz maksimālo laiku — pieciem gadiem.

Saldus pilsētas bibliotēka ir Saldus novada pagastu bibliotēku metodiskais centrs, tādēļ tās direktorei Aljai Mežiņai lūdzu komentēt ekspertu ieteikumus. Konstatēto nepilnību pamatā — nepietiekams finansējums, kā arī bibliotekāru profesionālo iemaņu līmenis un domāšanas veids.

Latvijas bibliotēkās gausi iedzīvojas e-pakalpojumi, tāpēc arī saldieņiem ieteikts popularizēt to priekšrocības. "Attālinātām lietotājam ir piekļuve elektroniskajām grāmatām. Viņam ērtā vietā un laikā iespējams pagarināt izsniegto grāmatu lasišanas termiņu, pasūtīt un rezervēt viņam vajadzīgu izdevumu, piekļūt datu bāzei *Letonika*. Vēl nodrošināta parole un lietotājavārds Eiropas mēroga akadēmiskā vietnē *Britannica*. Man patīk, ka tajā informācija par katru tēmu ir diferencēta — skolēniem tā vienkāršāka, bet pieaugušajiem piedāvāts sarežģītāks teksts," skaidro A. Mežiņa.

Daudzām bibliotēkām ieteikts modernizēt novadpētniecības darbu. Eksperti aicina nekrāt izdrukās, bet veidot digitālas kolekcijas. Par darbu virtuālajā vidē bibliotekāru aprindās spriež gadiem, divi lielākie kavēkļi — novecojis bibliotēku tehniskais aprīkojums un digitālam darbam vajadzīgu prasmiņu trūkums.

A. Mežiņa piebilst: akreditācijas komisijas secinājumi norāda, kādā virzienā pārskatāmā nākotnē būs jāstrādā Saldus pilsētas bibliotēkai. "Jāmeklē lektori un zinoši speciālisti, kas mūsu bibliotekāriem iemācīs digitālu kolekciju, izstāžu un pasākumu organizēšanu," turpina direktore.

Visi akreditācijas atzinumi nosūti Saldus novada pašvaldībai. Iespējams, tā līdz šim nezina, ka pašas dibinātā un uzturētā kultūras iestāžu tīklā ir novecojusi dator tehnika un tādēļ tas nepilda vairākus mūsdienu viedtālrunu iegāde — vairākām bibliotēkām ieteikts vairāk izmantot aplikācijas. Jaunā paudze ar tām ļoti saradusi, tāpēc ir vērts piedāvāt brīvā laika saturīgai pavadišanai," A. Mežiņa ieskicē pagastos neapgūtu darba lauku.

Vēl valsts pārbaudē secināja, ka ne visu iestāžu darba laiks ir strādājošiem cilvēkiem ērts. "Bibliotēka nav banka — tās pakalpojumi nav primāri, tāpēc tie būtu jāvar saņemt arī vēlākā vakarā. Par darba laiku lemj katras bibliotēkas vadītājs. Ir dažādi iemesli, kādēļ Saldus novadā ir bibliotēkas, kuras nestrādā pēc pul-

sten 17 vai 18. Piemēram, atrodas pagasta pārvaldes administrācijas telpās, tāpēc jāpielāgojas tās darba laikam," A. Mežiņa situāciju skaidro ar piemēriem no dzīves.

Aizvien retāk bibliotēkām aizrāda par krājuma kvalitāti — kopumā visas atbrīvojušas plauktus no nelasītiem izdevumiem vai grāmatu dublikātiem. "Modernā bibliotēkā krājums ir atbrīvots no visa liekā, jo tai no grāmatu krātuves jāpārveidojas par informācijas un mūžizglītības centru. Bibliotekāriem iesaka rīkot interešu un tālākizglītības kursus un seminārus. Saldus pilsētas bibliotēka šajā virzienā neies, jo pietiekamu piedāvājumu nodrošina pieaugušo mācību centrs un citi, taču pagastos

LUTRIŅU PAGASTA BIBLIOTĒKA līdzīgi citām lauku bibliotēkām ir arī izstāžu galerija pagastā.

loti noderētu bibliotēku iekļaušanās mūžizglītības procesos," uzskata A. Mežiņa. Kursu un lekciju rīkošanai vajadzīga nauda, iestāžu budžetos tās nav, tāpēc kolēģi metodiskajā centrā rosina rakstīt projektus un meklēt sadarbības partnerus.

Saldus novadā vairākus gadus izjūt valstisku problēmu — trūkst kvalificēti jaunie speciālisti. Pēdējais piemērs — divas reizes bez rezultāta beidzies konkurss uz Remtes bibliotēkas vadītāja vakanci. Latvijas Bibliotēku padome izpētīja, ka ļoti maz bibliotēkzinātnes absolventu paliek nozarē, vairums izvēlas strādāt Rīgā. "Jo tur profesijai ir augstāks prestižs un lielāka alga. No publiski pieejamiem datiem par atalgojumu pašvaldību bibliotēkās redzam, ka Saldus novadā nav vissliktākā situācija, tomēr esam lejasgalā," satraucas A. Mežiņa. Kopumā Saldus novada bibliotēkas ir pieticīgi finansētas — Saldus pilsētas bibliotēkas publiskajā pārskatā par 2020. gadu ziņots: pašvaldība ilgstoši atvēlējusi bibliotēkām tik naudas, cik pietiek eksistēšanai, nevis attīstībai. ❏

Ekrāni vēl nav bibliotekāru labākie draugi

IEVA VILMANE

Ekspertu ieteikumi motivē bibliotekārus strādāt pa jaunam, taču pāris rekomendāciju tiek noraidīts.

Zvārdes pagasta bibliotēkas vadītāja Velga Krūmkalna pieņēmusi zināšanai akreditācijas slēdzienā uzsvērtu trūkumu — viņas vadītajā bibliotēkā krājuma veidošanai ir kritiski mazs finansējums. Par tādu apjomu lēmusi pašvaldība, vadoties no iedzīvotāju skaita pagastā. "Zvārdē dzīvo maz cilvēku, tāpēc bibliotēkai šogad piešķirts nedaudz vairāk par 500 eiro jaunām grāmatām

Zvārdes pagasta bibliotēkārē.

Viņai piekrit kolēģe Vineta Sprōge no Bliedenes: cilvēki pie ekrāniem pavada lielāko daļu darba un privātās dzīves, arī mācību laika, tāpēc bibliotēkas pamata pakalpojumiem būtu jābūt ārpus digitālās vides.

Bliedenes pagasta bibliotēkas darba laiks tāds pats kā vairumam valsts un pašvaldības iestādēm — no plkst. 8 līdz 17 —, tāpēc akreditācijas slēdzienā ieteikums izmēģināt citādāku. Bibliotekāre atbild: "Esmu izmēģinājusi vairākus variantus. Vēlu vakaros nav vērts bibliotēku turēt vaļā, jo pēc pulksten 16 nevienš vairs nenāk."

Vēl atzinumā ierakstīts punkts par novadpētniecības darba modernizēšanu. "Bibliotēkai nav skenera, bet jaunā multifunkcionālā iekārta ir veca modeļa, tāpēc digitalizēšanai neder. Man ieteica kaut vai reizi mēnesī atbraukt uz Saldus pilsētas bibliotēku un digitalizēt pāris materiālu. Variants nav labs, jo rastos ceļa izdevumi, izbraukuma dienā bibliotēka vismaz uz vairākām stundām būtu jāslēdz, turklāt Saldus pilsētas bibliotēkā ir tikai viens skeneris ar atbilstošu izšķirtspēju," V. Sprōge pamato risinājuma nepilnības.

Ezeres pagasta bibliotēkas vadītāja Agrita Pilibaite no visiem ekspertu ieteikumiem izceļ vienu — rosināt apmeklētājus izmantot bibliotēkas elektroniskos pakalpojumus. Viņa uzskata, ka nākotnē tie būs populāri, jo jaunā paudze jau pati prasa, kā tiem piekļūt. Lietotāju neesot daudz, taču viņi pakalpojumus izmanto regulāri. Ezerniece atzīst, ka viņai attālinātu lietotāju reģistrēšana bija sveša, taču pēc pagājušajā gadā notikušām mācībām zina un prot citiem izskaidrot par priekšrocībām. Viņai nebūšot grūti sekot ekspertu aicinājumam aktīvāk popularizēt ērtības, kādas iedzīvotāji gūst no bibliotēkas e-pakalpojumiem.

Atšķirīgs viedoklis vadakstniecei Ainei Statkus. Viņa saviem lasītājiem ir piedāvājusi e-grāmatas, taču tās nav iepatikušās. "Arī es ar tām neļūtos komfortablī. Pa dienu acis nogurušas no ekrāniem, tāpēc ļoti patīkami vakaros paņemt rokās grāmatu un to šķirstīt," piebilda A. Statkus.

Viņas kolēģiem divējāda nostāja par virtuālām izstādēm un pasākumiem. Vieni pandēmijā popularitāti ieguvušā darbības formā saskata nākotnes kultūras formātu, citi — intelektuālu un estētisku norišu izžušanu no pagastu sabiedriskās dzīves. Velga Krūmkalna jautā: vai bibliotekāram jābūt spēki, lai iekārtotu izstādi, kuru rādīt tikai internetā? Lai tai būtu pēc iespējas vairāk skatītāju, bibliotekārs uz visām malām izplatīs saites. Cilvēki izstādē redzēs, taču viņiem nebus būtiski, ka tā iekārtota vietējā bibliotēkā. Tādā situācijā zūd vajadzība uz pagastiem vest mākslas un vaļasprieku kolekcijas. "Izstādes klātienē jāskatās arī lauku bibliotēkā," uzskata V. Krūmkalna. ❏

MAF Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Par projekta *Domā-darī!* saturu atbild SIA Saldus Zeme II.

Avots: Saldus Zeme
Datums: 06-07-2021

Bibliotekāri absolvē izaugsmes skolu

IEVA VILMANE

Saldus novada bibliotekāriem noslēdzies triju lekciju cikls psiholoģiski ērtākai un profesionāli labākai ikdienai.

Latvijas bibliotekāru biedrības Kurzemes nodaļai ierasts rīkot profesionālās pilnveides kursus visiem reģiona bibliotekāriem, taču mācības tikai Saldus novada kolēģiem bija pirmo reizi. Biedrības struktūrvienības līderis Kurzemē Mārtiņš Lagzdons ikdienā vada Kursiņu bibliotēku-informācijas centru, tāpēc labi orientējas jautājumos, kas Saldus novada bibliotekāriem izraisījuši interesi un tāpēc būtu iekļaujami kopīgās mācībās.

Pagājušā gada rudenī vairākas vērtīgas atziņas gūtas psiholoģes Dainas Reinfeldes lekcijā par psiholoģisko komfortu darba kolektīvā, savukārt uzvedības konsultante Līga Bērziņa skaidroja par robežām darba vidē. Cikla izskaņā — Siguldas novada kultūras centra *Devons* vadītājas Jolantas Borītes piemēri par dizaina domāšanas metodēm un to pielietojumu bibliotēku ikdienā.

Kurzemē bibliotekāri regulāri pilnveido profesionālās zināšanas pašu rīkotās vasaras skoliņās, semināros un pieredzes apmaiņas braucienos. Lielākās grūtības esot atrast labus lektorus. M. Lagzdons skaidro: Latvijā nav vienota avota, kurā apkopots visu lektoru piedāvājums un atsauksmes par to. "Šoreiz semināru vadītājus sameklēju, paļaujoties uz kolēģu rekomendācijām," atceras M. Lagzdons.

Saldus novada bibliotekāru izaugsmei plāno pieredzes ap-

DIZAINA DOMĀŠANA balstās uz empātiju; tā ikdienišķām problēmām piedāvā neierastus risinājumus — Saldus novada bibliotekāru izaugsmes skolā skaidroja vadības darbā pieredzējuši siguldiete Jolanta Borīte.

maiņas braucienus uz Lietuvu. Visi, kam ir digitālais Covid-19 sertifikāts, drīkst šķērsot valsts robežu, tādēļ braucienus noorganizēs tuvākajās nedēļās. Arī uz izaugsmes skolas pēdējo lekciju klātienē ieradās visi, kas sertifikātu uzrādīja digitālā vai drukātā formātā. Pārējie J. Borītes lekciju noklausījās attālināti.

Lektore aicināja klientu ērtību dēļ mainīt arī gadiem ierasto. Ieteikums sasaucas ar

procesiem, kas maina bibliotēkas visā pasaulē. Daudz eksperimentēts ar bibliotēku pakalpojumu klāsta paplašināšanu. Tajā ir gan vilinošas iespējas, gan bīstami riski. M. Lagzdons paskaidro: "Šogad pagastu bibliotekāru konferencē aicināja neaizmirst par bibliotēkas būtību un pamata funkcijām — tā vispirms ir kultūras iestāde un tikai tad valsts klientu apkalpošanas centrs. Dzirdēts par bibliotēkām, kurās apdomā-

ja, vai jāierīko *Latvijas pasta* punkts. Šāda sadarbība ļautu bibliotēkām izdzīvot, tomēr jāņem vērā, ka tajā jau drukā visa veida izziņas (pēdējā laikā ļoti bieži lūdz izdrukāt digitālo Covid-19 sertifikātu). Bibliotekārs palīdz iesniegt gada ienākumu deklarāciju, sazināties ar banku, maksāt rēķinus... Iedzīvotājiem šāds pakalpojumu klāsts ir vajadzīgs, tomēr tajā nedrīkst pazaudēt kultūras iestādi." ■

Projektu *Bibliotekāru izaugsmes skola* līdzfinansē un atbalsta Saldus novada sabiedrisko organizāciju atbalsta fonds, Latvijas Bibliotekāru biedrība, Saldus pilsētas bibliotēka un Kursiņu pagasta bibliotēka-informācijas centrs.

Covid-19 saslimstības rādītāji 6. jūlijam

	Slimo	Kumulatīvais rādītājs (uz 100 tūkst. iedz.)	Kopš pandēmijas sākuma
Saldus novads	0 ↓	0 ↓	0 =

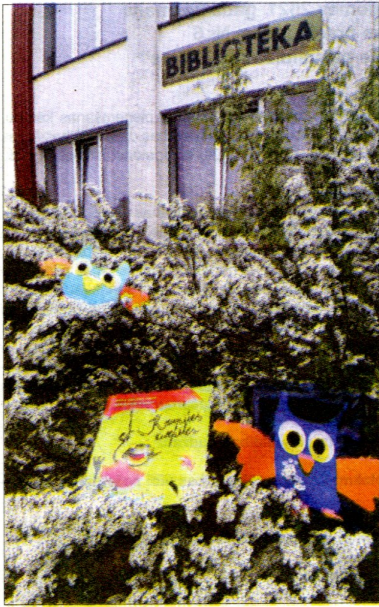
Avots: www.spkc.gov.lv

↑ — pieaudzis   ↓ — krities   = — nemainīgi
NI — nav izdalīts (*gadījumu skaits zem 5)

Avots: Saldus Zeme

Datu: 08-07-2021

“Grāmatu starta” noslēgums Dundagā

Pūce mums parasti asociējas kā zināšanu un grāmatu simbols. Tāpēc nav brīnums, ka mazo ķiparu lasīšanas veicināšanas programmas “Grāmatu starts” simbols arī ir Mazā Grāmatu Pūcīte.

Dundagas bibliotēka šajā mācību gadā programmā sadarbojās ar PII “Kurzemīte” grupiņu “Taurenītis” (četrgadnieki). Mūsu kopējais uzdevums ir veicināt lasītpraksi un lasītprasmi jau no mazotnes. Dundagas bibliotēkas krājumā ir daudz grāmatīņu pašiem mazākajiem, bieži tās tiek sauktas par *koka* vai *rotalgrāmatām*, jo veidotas no ļoti biežām lapām un pamatā sastāv no krāšņām ilustrācijām un vien dažiem vārdiem.

Un tieši šādai ir jābūt pirmajai grāmatīnai mūsu bērnu rokās – lai var noturēt, lai var pats pāršķirt lapu, to nesaplēšot, lai var “pagaršot”, lai ir koša bildīte, ko apskatīt. Un ļoti labi, ja šai brīdī blakus ir vecāki, jo mazulim jautājumu vienmēr būs daudz un pirmie vārdiņi taču ir jāpalīdz ieraudzīt un izlasīt. Šāds virsuzdevums tad arī ir programmai “Grāmatu starts” – savest kopā grāmatu ar bērniem un vecākiem, kopā sākt lasīt. Dundagas bibliotēkāres un bērnodārza audzinātājas ir gatavas palīdzēt šai procesā, un mums ir patīams prieks, ka daudzas grāmatīņas atrada

savus lasītājus, ka mazie ķipari pēc mūsu uzaicinājuma paņēma mammu vai tēti pie rokas un kopā atnāca uz bibliotēku.

Izlasītas ir daudzas grāmatīņas, bet bērniem grupiņā ļoti iepatikās trīs svēntiņu piedzīvojumi. Tāpēc nemaz nebija brīnums, ka viens no svēntiņiem izkāpa ārā no grāmatīņas un ieradās ciemos pie bērniem noslēguma pasākumā 26. maijā bērnodārza zālē, atnesot sev līdzī skaistas dāvanas, kuras sarūpējuši Dundagas novada pašvaldība kopā ar Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrību. Šogad mums ļoti dau-

dzas lietas norit attālināti un arī programmas noslēgums mums ZOOMēja (nu gluži kā bitīte grāmatīņā, kurā lācēns pārdās medu...). Mums ļoti patika bērnu sagatavotie zīmējumi par izlasītajām grāmatīņām, tie visi apskatāmi izstādītē bibliotēkas bērnu nodaļā. Cik dažādas grāmatas un bērni, tikpat dažādi ir tapušie darbiņi! Paldies!

Bibliotēka aicina lasīt gan lielus, gan mazus! Ikvienam atradīsim piemērotu lasāmvielu!

Centrālās bibliotēkas vadītāja
Ruta Emerberga

Avots: Dundadznieks

Datu: 2021-maijs-jūnijs

Skaļās lasīšanas konkurss

27. maijā tiešsaistes platformā Zoom norisinājās nacionālo skaļās lasīšanas sacensību Liepājas reģiona fināls. Sacensību otrajā kārtā piedalījās deviņi čempioni, kas titulu bija ieguvuši savā skolā. Šogad sacentās tikai 5. klašu skolēni.

Žūrijas sastāvā bija žurnāliste un grāmatu autore Inese Ķestere, literāte un organizācijas "Radi vidi pats" aktīvistē Linda Skranda un bibliotēkas "Libris"

bibliotekāre un Liepājas Neatkarīgā teātra aktrise Diāna Zulģe. Žūrija par skaļās lasīšanas sacensību čempionu Liepājas reģionā 2021. gadā atzina **Vērgales pamatskolas skolnieku DANIELU ŠTRAUHU**. Viņš lasījumam bija izvēlējies fragmentu no Kristīnas Olsones grāmatas "Zombiju drudzis".

Valsts finālā piedalīsies pa vienam kandidātam no katra reģiona, tādēļ Daniels septembrī

dosies uz Rīgu, lai piedalītos šajās sacensībās. Katrs reģionālais uzvarētājs lasīs fragmentu no izvēlētās grāmatas. Valsts fināls būs krāšņi svētki, uz kuriem tiks ielūgta visa lasīšanas čempiona klase.

Paldies skolotājai Inesei Renķei un Daniela vecākiem par ieguldījumu Daniela sagatavošanā skaļās lasīšanas konkursam!

Vita Braže

BĒRNU UN JAUNIEŠU NODALA

Skalās lasīšanas sacensībās uzvar Gabriela no Zūru pamatskolas

Zūru pamatskolas 5. klases audzēkne **Gabriela Žerdeva** uzvarēja skalās lasīšanas sacensību Ventspils reģiona finālā. VENTSPILS BIBLIOTĒKAS ARHĪVA FOTO

Ir noslēgušās skalās lasīšanas sacensības Ventspils reģionā. Finālā 1. vietu ieguva un mūsu reģionu nacionālajā finālā Rīgā pārstāvēs Gabriela Žerdeva no Zūru pamatskolas.

Šogad Ventspils reģiona skalās lasīšanas sacensību finālā piedalījās septiņu Ventspils pilsētas un novada skolu 5. klašu skolēni no Ventspils Centra sākumskolas, Ventspils 4. vidusskolas, Ventspils 6. vidusskolas, Pārventas pamatskolas, Ugāles vidusskolas, Piltenes vidusskolas un Zūru

pamatskolas, pastāsta Ventspils bibliotēkas sabiedrisko attiecību speciāliste Līga Arāja.

Žūrijas vērtējumā 1. vietu ieguva Zūru pamatskolas pārstāve Gabriela Žerdeva, 2. vietu – Annija Karlovska no Ventspils Centra sākumskolas, bet 3. vietu dalīja Unda Berga no Piltenes vidusskolas un Rūdolfs Kozlovs no Ventspils 4. vidusskolas. Ventspils reģiona uzvarētājai Gabrielai Žerdevai (viņu konkursam sagatavoja skolotāja Laila Rutule) tika pasniegts mākslinieces Agneses Kļaviņas darinātais kronītis, bet dāvanas visiem dalībniekiem

bija sarūpējusi grāmatnīca "Jānis Roze".

Iesūtītos dalībnieku lasījumus vērtēja žūrija – Ventspils bibliotēkas direktore Astra Pumpura, Pārventas bibliotēkas vadītāja Igeta Gredzena, apgāda "Zvaigzne ABC" grāmatu redaktore Anda Ogrīņa un rakstnieki Laura Vinogradova un Māris Rungulis.

Plānots, ka nacionālais fināls norisināsies 25. septembrī Latvijas Nacionālajā bibliotēkā, kura laikā tiks izraudzīts valsts lasīšanas čempions.

Marlena Zvaigzne

Avots: Ventspils Novadnieks

Datu: 15-06-2021

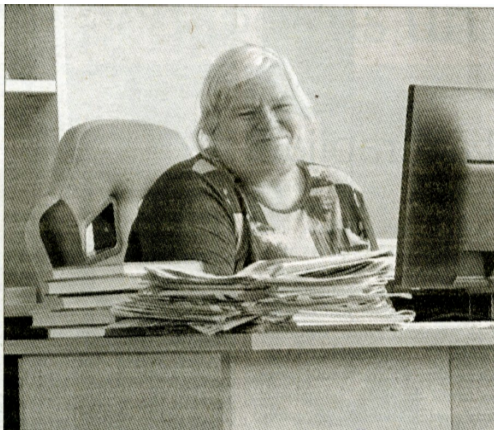

Gaišākas telpas un plašs grāmatu klāsts

Popes pagasta bibliotēkas apmeklētāji ir gandarīti par to, ka pēc remonta grāmatu krātuves telpas ir gaišākas un mājīgākas. Nu ir vēl patīkamāk apmeklēt šo iestādi.

Ari bibliotēkas vadītāja Steidzīte Ćirule priecājas par pārvērtībām un stāsta, ka ieklāts jauns grīdas segums, nomainītas durvis, iegādāti mūsdienīgi plaukti. Kosmētiskais remonts veikts pagājušā gada novembrī, kad jau dzīvojam, ievērojot ierobežojumus. Steidzīte tos, protams, respektē un nerīko pasākumus, arī lasītāji pēc grāmatām vai preses izdevumiem tagad bibliotēkā ienāk retāk. Daudzi bilst, ka tādējādi sargā sevi no saslimšanas, vienlaikus piesakot, ka gaida tos laikus, kad grāmatu krātuvē atkal varēs pulcēties, lai tiktos ar rakstniekiem un citām interesantām personībām. Janvārī apritēja pieci gadi, kopš Popes bibliotēkā izveidots lasītāju klubiņš "Kamene", bet pagaidām dzimšanas diena vēl nav svinēta. Būtībā tie, kurus interesē literatūra, tikās arī agrāk, tikai tad tas notika dāmu klubiņā "Puceņoga", bet pēc tam radās "Kamene", kuru apmeklē desmit dāmas. Steidzīte neslēpj, ka praktiski visas ir seniores, šī vecuma pārstāvji ir arī aktīvākie lasītāji. Jauniešus esot diezgan grūti

piesaistīt grāmatām – viņi atpūtai labprātāk izvēlas modernās tehnoloģijas. "Kamenes" dalībnieces ne tikai piedalījušas saistošos pasākumos Popē, bet arī braukušas viesos uz Zlēkām, Anci, Usmu un Vārvi, šādās reizēs runājot ne tikai par izlasīto, bet arī par vienā vai otrā pagastā notiekošo, interesantiem apskates objektiem, reizēm arī uzdziedot. Savukārt stāstot par jaunās paaudzes draudzību ar grāmatu, Steidzīte piemin "Bērnū žūriju", kurā viņa iesaista pirmskolas izglītības iestādes "Zemēnīte" audzēkņus. Un tas ir ļoti viegli – abas iestādes atrodas vienā ēkā. Bibliotekāre parasti atstājot vaļā durvis *dārziņa* virzienā, lai mazie ķipari var ienākt un izvēlēties kādu grāmatu. Vaicāta par to, ko popiņi labprātāk lasa, viņa atbild, ka pastāvīgie lasītāji ir kādi 50, viņi nāk regulāri, labprāt ņem uz mājām līdzī romantiskās literatūras izdevumus un zviedru, dāņu un latviešu autoru kriminālromānus. Pašvaldība katru gadu atvēl zināmu summu grāmatu iegādei, un bibliotekāre, zinot pieprasījumu, iepērk jaunākos izdevumus. Viens plaukts bibliotēkā ir atvēlēts novadpētniecībai, tajā atrodamas fotogrāfijas, dažādi apraksti un citas vērtīgas ziņas par Popi un tās cilvēkiem. Ja būtu interese, Steidzīte labprāt piegādātu lasāmvie-

Steidzītes pirmā darbavieta bija Vēdes bibliotēka, bet kopš 1992. gada viņa strādā Popes grāmatu krātuvē.

ROBERTA GRINBERGA FOTO

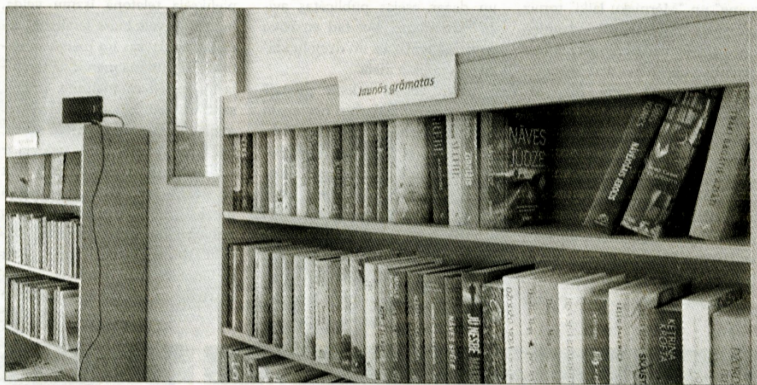
lu iedzīvotājiem viņu dzīvesvietā, bet pagaidām tas ir prasīts vien pāris reizi. "Mani lasītāji ir ļoti labi un atsaucīgi, bet kovida dēļ netiekos ar viņiem tik bieži, kā gribētos. Pagājušajā gadā vēl pa-

gūvām sarīkot pasākumu ar rakstnieci Lauru Vinogradovu, kura ir dzīvojusi Popē, un ancenieci Selgu Puriņu, kura rādīja filmu par mazbānīti. Ļoti gaidām to laiku, kad atkal varēs pulcēties, jo iece-

res, ko darīt, ir"

Steidzīte par bibliotekāri strādā kopš 1986. gada. Sākumā viņa grāmatas izsniedza Vēdē, kur govju kompleksā viens stūritis bija atvēlēts bibliotēkai. Ari tajos laikos, atceras pieredzējusi darbiniece, bija pieejama laba literatūra, un tie, kuriem patika lasīt, to labprāt darija. 1992. gadā Steidzīte sāka apkalpot lasītājus Popes bibliotēkā, sākumā strādājot kopā ar Liliju Kukīti, bet, kad viņa devās pensijā, kļuva par bibliotēkas vadītāju. "Tehnikumā Rīgā izmācījos par konditori, bet nenožēloju, ka kļuva par bibliotekāri. Vienmēr ir patikusi saskarsme ar cilvēkiem, turklāt allaž esmu daudz lasījusi. Nu daru to retāk, bet visu mūžu ir saistījuši vēsturiski apraksti, arī romantiskas grāmatas un tādas, kurās stāstīts par lauku cilvēku dzīvi. Tas mani vienmēr ir interesējis. Es domāju, ka grāmata ir ne tikai labs veids, kā atpūsties, bet arī iespēja salīdzināt savu pieredzi ar citu cilvēku piedzīvoto," uzskata Steidzīte.

Marlena Zvaigzne

Pēc remonta Popes bibliotēkā iegādāti arī jauni plaukti.

Avots: Ventspils Novadnieks

Datu: 15-06-2021

Bibliotēku tomēr slēgs

Pļaviņu novada domes pēdējā sēdē deputāti ar vienas balsis pārsvaru tomēr nolēma slēgt Aiviekstes pagasta bibliotēku no šī gada 1. jūlija, nododot tās funkcijas Gostiņu bibliotēkai. Reizi nedēļā piektdienās iedzīvotājiem gan joprojām būs iespēja apmainīt lasāmvielu Aiviekstes pagasta pārvaldes telpās.

SANDRA PUMPURE

Šādu risinājumu par bibliotēkas slēgšanu pašvaldībā centās pieņemt jau iepriekš, aktīvi par to diskutējot, jo Aiviekstes pagasta bibliotēka atrodas tuvu Pļaviņām, kur ir novada bibliotēka, un tai ir neliels apmeklētāju skaits. Jautājuma izskatīšanā un

lēmuma pieņemšanā bija iesaistīta arī Latvijas Bibliotēku padome, kas atbalstīja risinājumu par funkciju nodošanu Gostiņu bibliotēkai.

Lēmuma pieņemšana arī šoreiz nebija bez diskusijām, deputātiem atgādinot par vietējās nozīmes bibliotēku tīkla darbības noteikumiem, kur norādīts, ka novada pagastā ir vismaz viena bibliotēka. Aizvadītājā Pļaviņu novada domes sēdē līdzšinējā novada izpilddirektors Aivars Bardovskis skaidroja, ka noteikumi pieņemti pirms 20 gadiem, kad bija cits iedzīvotāju blīvums un aktivitāte. Turklāt bibliotēka Gostiņos apkalpos vairāk Aiviekstes pagasta iedzīvotāju.

Tobrīd Pļaviņu novada domes priekšsēdētāja amatā esošais Aigars

Lukss atzina, ka viedokļi ir dažādi, bet šis jautājums ir daudzkārt vērtēts un lēmums pieņemts no praktiskās puses. Iepriekš gan deputāti vienojās šo jautājumu skatīt vienlaikus ar Gostiņu bibliotēkas telpu uzlabošanu, galvenokārt tualetes sakārtošanu, kas neatbilst mūsdienu prasībām. To ieteica arī Latvijas Bibliotēku padome. Tas gan pagaidām nav paredzēts. Uz citu deputātu iebildumiem, ka nepieciešamo uzlabojumu tomēr nebūs, Aigars Lukss skaidroja, ka ir jādomā, cik atbilstošas ir izmaksas attiecībā pret ieguvumu, jo iepriekš aprēķinātā būvdarbu tāme tualetes pārbūvei ir vismaz 10 000 eiro.

— Tualetes kārtība gan nepasliktina bibliotēkas darbību un pakal-

pojumu kvalitāti. Protams, tas ir darbs, kas jāpaveic, bet pagaidām optimāls risinājums varētu būt pārvietojamās tualetes, kas ir saimnieciskāk un finansiāli pamatotāks risinājums, nekā ieguldīt tik lielu summu ēkā, kas pat nepieder pašvaldībai. Turklāt grūti paredzēt, kā izvērtīsies situācija nākotnē un kādi būs cilvēku paradumi, izmantojot bibliotēkas, — domes sēdē teica Aigars Lukss.

No vietas gan izkustējusies ēkas Raiņa ielā 45, Pļaviņās, pārbūve par bibliotēku. Šiem darbiem plānots pašvaldības aizņēmums no Valsts kases. Jūnija beigās Pļaviņu novada domē noslēgts līgums par remontdarbu veikšanu ar uzņēmumu "Ošu kalns celtniecība". ♦

Avots: Staburags

Datu: 07-07-2021

Jēkabpils pilsētas bibliotēkai un tautas namam uzdots izvākties, neierādot darbam piemērotas telpas

Tas apdraud abu iestāžu turpmākā darba organizāciju

INESE ZONE

Uzsākot Jēkabpils tautas nama remontu, jaunās telpās darbs jāturpina Jēkabpils pilsētas bibliotēkai un tautas nama kolektīvam. Taču izrādās, ka bibliotēkai ierādītās telpas ir par šauru, lai izvietotu krājumus un apkalpotu klientus. Arī tautas namam ir tikai dota iespēja, turklāt ne visai piemērotās telpās, izvietot mēbeles, tērpus un citas mantas, bet par radošā darba organizāciju un kolektīvu mēģinājumu rīkošanu jādoma pašiem.

Pagrabtelpās grāmatas var sākt pelēt

Pilsētas bibliotēkas vadītāja **Renāte LENŠA** stāsta, ka bibliotēku plānots izvietot divās ēkās: Pasta ielā 69 – līdzšinējās bērnu bibliotēkas nodaļas telpās, un Pormaļa ielā 11. Jāpiebilst, ka jau sākotnēji, runājot par tautas nama remontu un ar to saistīto bibliotēkas pārvākšanos, kā mītnes vieta tika minēta vēsturiskā Latvijas bankas ēka Pormaļa ielā, bet tad šajā ēkā vēl nebija izvietots tūrisma informācijas punkts un reģionālā biznesa un tūrisma attīstības biedrība «Jēkabpils rezidence». Tagad tur vēl izmīnātā arī bibliotēkas bērnu un jauniešu apkalpošanas nodaļa. Nu atlikušajās telpās vieta jārod pilsētas bibliotēkai, lai nodrošinātu gan krājumu izvietojumu, gan pilnvērtīgu abonētu apkalpošanu. Tas gan var būt visai problemātiski, jo abās ēkās kopā – Pasta un Pormaļa ielā – telpu ir pārāk maz, lai nodrošinātu mūsdienīgas bibliotēkas darbību.

R. Lenša stāsta, ka Pasta ielā 69 plānots iekārtot komplekšēšanas un apstrādes nodaļu, tikšanās un izstāžu telpu un novadpētniecības lasītavu, kuras nepieciešamība jau sen ir aktuāla. Tikšanās un izstāžu telpa savukārt aktuāla, jo tautas nama remonta laikā gadus divus Daugavas kreisajā krastā pilsētā faktiski nebūs telpu publisku pasākumu rīkošanai, un tā būtu viena no iespējām. Pormaļa ielā 11 paredzēts izvietot bibliotēkas lietotāju apkalpošanas nodaļu, kas šobrīd Vecpilsētas laukumā aizņem 258 kvadrātmetrus, bet Pormaļa ielā ir pieejamas tikai divas telpas ar 75 kvadrātmetru lielu platību pirmajā stāvā, tāpēc daļu krājumu nāktos glabāt 90 kvadrātmetru telpās pagrabā, kas šobrīd tiek remontēts, bet

pagraba telpas nav piemērotas grāmatu glabāšanai. R. Lenša skaidro, ka tur ir mītns pelējuma sēnītes risks, un bez klimata kontroles tur krājumu nevarētu glabāt. Apmeklētāju plūsmu pagrabā nevarēs nodrošināt, tādēļ visas grāmatas nebūs brīvi pieejamas klientiem.

Turklāt nebūtu vēlams atdalīt lasītavu no abonētu apkalpošanas nodaļas, izvietojot tās dažādās ēkas daļās, jo pakalpojums būtībā ir komplekss. Cilvēki izvēlas grāmatas, vajadzīgo no tām kopē, bibliotekāri palīdz papildu informāciju meklēt arī elektroniskajos resursos.

– Vēl mēs nekur tā īsti nepārvācāmies, jo, pateicoties Raita Sirmoviča atbalstam, bērnu bibliotēkas nodaļas bijušajās telpās tiek veikts minimāls kosmētiskais remonts. Papildu līdzekļi šī gada budžetā pārvākšanās procesam un remontdarbiem netika plānoti, kaut bija zināms, ka pārvākšanās būs. Par to, ka jāpārvācas, mums tika paziņots pirmsjānu nedēļā, un termiņš bija 1. jūlijs. Līdz 1. jūlijam to neizdarīsim, un gaidām, ko par mūsu iespējām rast normālas darba telpas lems jaunā novada pašvaldība, – saka Renāte Lenša.

Jāpiebilst, ka, paliekot Pormaļa un Pasta ielā, bibliotēkas darbs uz nenoteiktu laiku būs problemātisks un nākotnes iespējas – neskaidras. Tautas namā pēc remonta bibliotēka vairs neatgriezīsies, jo tur telpas būs paredzētas citām vajadzībām. Pie ēkas Pormaļa ielā 11 sētā ir plānots celt piebūvi – jaunu, modernu bibliotēku. Taču pagaidām tie ir tikai plāni bez konkrētiem termiņiem vai projektiem un finanšu iespējām. Bet bibliotēka ir iestāde, kas nodrošina iedzīvotājiem nepieciešamus pakalpojumus, un tie jāsniedz atbilstošā kvalitātē.

Pirms un pēc Jāņiem pilsētas bibliotēkā pakoja grāmatas. Daļa no tām nonāks nepiemērotās, mītnās telpās A. Pormaļa ielas ēkas pagrabā, kur tās var ciest no pelējuma.

Tautas nama kolektīvs cer uz telpām «Daugavkrastos»

Pārvākšanās, protams, skar arī tautas nama kolektīvu. Iestādes vadītājs **Aigars GODIŅŠ** arī stāsta, ka informācija par pārvākšanos bijusi pēkšņa un iekļauties termiņos līdz 1. jūlijam ar pašu spēkiem vien neesot bijis reāli. Tāpat vēl esot daudz neskaidrību par turpmāko darbu. Daļa tērpu, rekvizītu, aparatūra un citas mantas jau izvietotas Krustpils kultūras nama noliktavās, daļa – pārsvarā mēbeles – pašvaldības noliktavu telpā Kazarmu ielā. Taču noliktava vairāk piemērota celtniecības materiālu uzglabāšanai, un ir bažas, ka mēbeles, īpaši krēsli, vairāk nekā divus gadus ilgajā tautas nama remonta un aprīkojuma iegādes un uzstādīšanas darbu laikā var ciest no pelējuma un nebūs izmantojamas. Par savām kultūras darba iespējām gādājot paši. Esot sarunas ar viesnīcas «Daugavkrasti» īpašniekiem par iespēju darbu turpināt šajās telpās Mežrūpnieku ielā, kur ir divas zāles un varētu organizēt mēģinājumus un arī rīkot pasākumus.

– Mēs, protams, turpināsim savu kultūras darbu, lai

Runas par bibliotēkas pārcelšanu uz bijušo bankas ēku pašvaldībā bija jau pirms vairākiem gadiem. Diemžēl tagad šim nolūkam atvēlētas tikai dažas nelielas telpas.

D. GAGUNOVA foto

gan šobrīd pat īsti nav skaidrs, kur sev darba telpas varēs atrast mūsu darbinieki. Vasarā koncentrēsimies uz āra pasākumiem, pasākumiem, un kolektīvu mēģinājumiem jau izmantojam un izmantosim Kena parku. Būs pilsētas svētki, kas arī prasīs savu ieguldījumu. Ar pilsētas bibliotēku, kas pārvācas uz Pormaļa ielu 11, ir runāts par iespēju ēkas pagalmu šovasar izmantot kinoplača vajadzībām. «Daugavkrasti» būtu labs risinājums gan mēģinājumiem, gan pasākumu rīkošanai arī ziemas

sezonā. Mums ir aktuāli organizēt pasākumus un tā kaut ko arī nopelnīt, jo faktiski pašiem sevi ir jāuztur. Tautas namam jau tā bija grūti ar kādiem radošiem plāniem, jo kopš 2017. gada visu laiku esam bijuši remonta gaidās, un mums tika sacīts, ka tūlīt, tūlīt būs jāizvācas. Par «Daugavkrastu» telpām būs jāslēdz nomas līgums, un ceru, ka jaunā novada pašvaldība to akceptēs un sniegs mums atbalstu pārvākšanās un citu telpu izmantošanas procesā, – saka Aigars Godiņš.

Viņš stāsta, ka nomas maksu par «Daugavkrastu» telpām tautas nams varētu samaksāt no sava budžeta, izmantojot finansējumu, kas bija ielānoms nama apkurei un citiem komunālajiem maksājumiem.

A. Godiņš arī pauž cerības, ka, siltinot un remontējot tautas nama telpas, tiks saudzēts ēkas kultūrvēsturiskais mantojums, jo tā ir viena no ēkām, kas Latvijā savulaik celta kā aizsargu nams, kā arī tiks meklēts risinājums, lai saglabātu labo akustiku.

BD pagājušonedēļ sazinājās ar jaunā Jēkabpils novada domē ievēlētajiem deputātiem Raivi Ragaini un Aivaru Krapu, ko potenciālā domes pozīcijā un pozīcija virzīja kā savus līderus un domes priekšsēdētāja kandidātus, vaicājot, kādu risinājumu viņi redz minētajām problēmām (**Red. piez.** – Materiāls tapa pirms 1. jūlija, kad notika domes priekšsēdētāja vēlēšanas).

Aivars KRAPS sacīja, ka pēdējo pusgadu zināmu iemeslu dēļ ir attālinājies no domes darba un nevar komentēt, kāpēc veidojusies šāda situācija. Taču atbalsts kultūras iestādēm ir nepieciešams, un visus jautājumus viņš, ja tas būtu viņa uzdevums, atrisinātu vienas dienas laikā. **Raivis RAGAINIS** pāuda viedokli, ka pilsētas bibliotēkas pamatdarba vietai jābūt Pormaļa ielā 11, atbrīvojot tur telpas, lai bibliotēka var strādāt. Savukārt biedrībai «Jēkabpils rezidence» jāierāda telpas bijušajā tiesu namā Brīvības ielā, kur jau izmīnātās citas nevalstiskās organizācijas. Attiecībā uz tautas nama darbu atbalstāma esot telpu īre «Daugavkrastos». Tāpat varot rast risinājumu, kur piemērotās telpās izvietot mēbeles vai ko citu.

Tāpat kultūras iestādēm šobrīd jācer uz jaunās pašvaldības atbalstu. Tāpat atliek secināt, ka uzdevums pārvākties tām dots, iepriekš neplānojot ne piemērotu telpu izvietojumu, ne turpmākās darba iespējas, ne pārvākšanās procesam nepieciešamos resursus, visu atstājot uz iestāžu vadības un darbinieku plēciem. ●

Avots: Brīvā Daugavā

Datu: 11-07-2021

Iecavā pieminēs 1941. gada deportāciju 80. gadadienu

A: Agate Mediņa

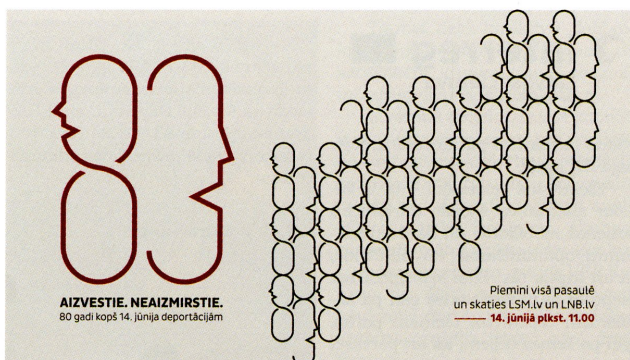
Iecavas kultūras nama
ārējo sakaru koordinatore

14. jūnijā aprit 80 gadu, kopš Padomju Savienība pēc Latvijas okupācijas organizēja pirmās masu deportācijas – 1941. gadā tika izsūtīti vairāk nekā 15 tūkstoši Latvijas pilsoņu.

Pieminot deportāciju upurus, 14. jūnijā no plkst. 11.00 pasākumā ar nosaukumu «Aizvestie. Neaizmirstie. 80 gadi kopš 14. jūnija deportācijām» vienlaikus visā Latvijā tiks lasīti 1941. gadā izsūtīto Latvijas iedzīvotāju vārdi. Piemiņas pasākumi notiks arī tautiešu mītnu zemēs ārpus Latvijas. Plkst. 10.50 plānota Valsts prezidenta Egila Levita uzruna.

Iecavas novadā vārdu lasīšana notiks parkā pie Brīvības pieminekļa. Šeit kopumā tiks lasīti 35 deportēto cilvēku vārdi.

Lasījumi tiks straumēti reāllaikā platformās LSM.lv un LNB.lv, kur būs pieejama «Karšu izdevniecības Jāņa sēta» izstrādāta digitāla Lat-

vijas kartē ar apkopotām saitēm uz tiešraidēm no pasākumiem pašvaldībās. Šajā kartē vēlāk tiks ievietoti arī piemiņas pasākumu videomateriāli, kā arī dati par deportētajiem, lai veidotu un attīstītu publiski pieejamu tiešsaistes platformu, kas vizualizē deportācijas Latvijā, palīdzot aptvert apmēru un sekas, parādot statistiku un vienlaikus ļaujot izsekot individuāliem izvesto cilvēku stāstiem.

Savukārt, lai latvieši pasaulē

varētu iesaistīties un šai piemiņas brīdī būt domās kopā ar 14. jūnija upuriem, kā arī ar latviešiem Latvijā un citur ārzemēs, digitālajā piemiņas kartē būs sadaļa, kurā ikviens latvietis pasaulē varēs ievietot savu, ģimenes vai domubiedru grupas foto ar aizdegtām piemiņas svecēm rokās.

Pasākuma idejas autore Sandra Kalniete norāda: «Nav nekā personīgāka un individuālāka par cilvēka vārdu un uzvārdu, jo tas pavada ik-

vienu no dzimšanas līdz nāves brīdim un turpina pastāvēt līdz laiku aizlākiem vēstures annālēs. Ikviens izsūtītais ir pelnījis, lai viņš nebūtu tikai sīka vienība kādā lielāka, apkopojošā skaitlī. Vārdu lasīšanas ceremonijai vienlaikus notiekot visos Latvijas novados un pagastos un piemiņas brīžus saslēdzot vienotā Latvijas tīmeklī, tiek dota iespēja piemiņas pasākumā piedalīties kā Latvijā, tā visā pasaulē mītošajiem tautiešiem.»

14. jūnija norises atspoguļos Latvijas sabiedriskie un reģionālie mediji.

Pasākumu Iecavā rīko Iecavas kultūras nams. Piemiņas pasākumu «Aizvestie. Neaizmirstie. 80 gadi kopš 14. jūnija deportācijām» rīko Valsts prezidenta kanceleja un Latvijas Nacionālā bibliotēka sadarbībā ar ekspertiem no Latvijas Nacionālā arhīva, «Karšu izdevniecības Jāņa sēta» un sabiedriskajiem medijiem.

Godinot 1941. gada deportāciju upurus, kā ierasts, **aicinām visas dienas garumā veidot ziedu ceļu Iecavas Brīvības pieminekļa pakājē.**

Avots: Iecavas Ziņas

Datu: 11-07-2021